

עבודה וברכת כהנים

We began our introduction to the last three ברכות of עשרה with the following:

משנה מסכת תמיד פרק ה' משנה א'—אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת והן ברכו. קראו עשרת הדברים שמע והיה אם שמוע ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבודה וברכות כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא:

We proceeded to discuss why חז"ל inserted the ברכה of מודים between the ברכות of עבודה and ברכת כהנים but we failed to examine why ברכת כהנים followed the ברכה of עבודה in the המקדש. To understand that connection, let us review the following excerpt from the סדר רב עמרם גאון:

תפילת מנחה—לא יאמר חזן במנחה רצה ולא שים שלום. אלא יאמר מן רצה, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזנה עינינו וכו'.

At the time of רב עמרם גאון, the practice was to omit part of the wording within the ברכה of רצה during תפלת מנחה. Why? The ספר האשכול explains:

הלכות תפילה דף יז' עמ' א'—ברכת כהנים. וכשאומר שליח צבור ברכת עבודה כהן המברך עוקר את רגליו או עולה לדוכן דאמר רבי יהושע בן לוי כל כהן שאינו עולה בעבודה שוב אינו עולה שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם וגו' מה להלן בעבודה אף כאן בעבודה. תני ר' אושעיא: לא שנו אלא שלא עקר את רגליו אבל עקר את רגליו עולה וכן הלכה, ואע"ג דלא מטי ליה לדוכן אלא לאחר עבודה. והלכך ברכת עבודה יש בה לשנות בין יוצר ומוסף למנחה וערבית, דביוצר ומוסף פותח ואומר רצה ה' אל—הינו בעמך ישראל ותפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותפלתם, אבל במנחה אינו אומר רצה כולו אלא מאישי ישראל ולהלן, מפני שסימן זה לכהנים הוא לעקור את רגליהם. וכן מצינו בתשובה לגאון ז"ל אבל רצה אין המנהג לאמרו, כאשר אמר רב סעדיה ז"ל שאין אומרים אותו במנחה חוץ מן המנחה של תענית. ומי שאמרו תמיד לא יפה הוא עושה כי זה הסימן הושם לכהנים לנשיאת כפים, וכשאמר רצה, כהנים עוקרין רגליהם, וכשאומר אישי ישראל אין עולין, וביום הכפורים בלבד במנחה אע"פ שאין הכהנים נושאים כפיהם מנהגנו לומר רצה, ואתם עשו כמנהגות אלו:

The ריטב"א provides both the reason to recite the complete ברכה of רצה when ברכת כהנים is not recited and the reason not to.

חידושי הריטב"א מסכת תענית דף כו' עמ' ב'—ומפני שאין ברכת כהנים במנחה של יום הכפורים כמו שאמרנו, נהגו בקצת המקומות שאין אומרים בברכת עבודה של תפלת

המנחה רצה ה' אל-הינו אלא אישי ישראל ותפלתם. ובנעילה שיש שם ברכת כהנים אומרים רצה. ודעתם לומר שאין אומרים רצה אלא בתפלה הראויה לנשיאות כפים ולפיכך אין אומרים אף בשאר הימים רצה במנחה. ויש נוהגים בהיפך ודעתם לומר שכל מקום שהיה קרבן כנגד אותה תפלה אומר רצה ובתפלה שאין כנגדה קרבן אומרים אישי, וכן עיקר וידוע לבעלי האמת.

תשעה באב on שמונה עשרה reports a comparable custom concerning מנורת המאור The מנורת המאור פרק ב' -תפילה הלכות תשעה באב-תפלת שחרית פותח מאה ברכות ופרשת הקרבנות ואיזהו מקומן. וכתב הרמב"ן ז"ל נהגו קצת העם שלא לקרות פרשת הקרבנות ומשנת איזהו מקומן ומדרש ר' ישמעאל בבית הכנסת לפי שאסור לקרות בתורה. ואינו נראה, לפי שאין לנו איסור בסדר היום, שהרי קורין קריאת שמע ומברכין לפני ולאחריה, וכן קורין בתורה ומפטירין בנביא. ופרשת הקרבנות ואיזהו מקומן כנגד התמיד תקנום, ואומרו כדרכו ואינו חושש. ומשלימין התפלה כמו בשאר ימים. ויחיד אומר עננו בשומע תפלה, ושליח ציבור בין גואל לרופא. וחוזר ש"צ התפלה. ונהגו לומר קינות באמצע התפלה כששליח צבור חוזר אותה. ומשלים התפלה, וידלג רצה, ואומר ואשי ישראל, ואין אומ' ברכת כהנים. וכשיגיע לשים שלום, אומר עושה השלום, בא"י עושה השלום.

Why is there no תפלת מנחה ברכת כהנים during

סדר רב עמרם גאון תפילת מנחה ד"ה אבל כהנים-אבל כהנים אין נושאין כפיהן משום דשכיחא שכרות ואסור, דשכור לא ישא את כפיו:

What is the connection between the opening words of the ברכה of רצה and ברכת כהנים?

שו"ת רב פעלים חלק ד - או"ח סימן לד ד"ה ועל שאלה-והנה ידוע שברכת כהנים היא מתחלת מן רצה עד סיום הברכה המחזיר שכינתו לציון אבל מן מודים עד התימת ולך נאה להודות זו היא ברכת הודאה... אבל אחר שחתם הברכה של רצה בהמחזיר שכינתו לציון שוב לא יעלה לכולי עלמא כי היא ברכת הודאה ולא ברכת עבודה. ומ"מ בגמ' דמגילה דף י"ח ע"א מסתברא עבודה והודאה חדא מילתא היא? לאו לענין עליית הכהנים לדוכן נאמר זה אלא לענין אמירת הברכה עצמה של הכהנים דקבעו אותה אחר ברכת הודאה ולא אחר ברכת עבודה משום דכתיב זובח תודה יכבדנני.

Rabbi Eliyahu Munk in his ספר עולם התפילות explains the connection as follows:

כך הופכת ברכת כהנים לחולייה המסיימת את שורת הברכות שבתפילתנו. היא סמוכה לברכת העבודה הקודמת לה, כי רק בזכות עבודתנו את ה' אנו יכולים בכלל להעזי להתייצב לפניו ולבקש ממנו את ברכתו. גולת הכותרת של כל הברכות, שעליה אנו מתחננים לפניו היא השלום, כי לפי דברי חז"ל "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא שלום" (עוקצין פרק ג', י"א)... אין שלום אמיתי בלי "הודאה" ובלי עבודה קודמת.

TRANSLATION OF SOURCES

סדר רב עמרם גאון תפילת מנחה-The prayer leader should not recite in Mincha the words: Ritzai and not the paragraph of Sim Shalom. Instead he should begin with the words: V'Ishai Yisroel Oo'Visphilasom Mihaira B'Ahahava Sikabel B'Ratzon Oo'Sihi L'Ratzon Tamid Avodat Yisroel Amecha. V'Sechezna Ainainu etc.

ספר האשכול הלכות תפילה דף יז עמ' א' – ברכת כהנים-When the Prayer Leader recites the Bracha of Avodah (Ritzai) the Kohanim who will be reciting Birkat Kohanim step forward or ascend to the stage, as Rabbi Yehoshua Ben Levi said: any Kohain who does not ascend as the prayer Leader recites the Bracha of Avodah cannot ascend as it is written: And Aharon raised his hands towards the people etc. In that verse Aharon did so after completing the Avodah (service) so too in Tefila, the Kohain must ascend as the Prayer Leader recites the Bracha of Avodah. We learned from Rabbi Oshiya: when can a Kohain no longer ascend? If he has not begun to ascend before the Prayer Leader completes the Bracha of Avodah. That is the halacha; he may continue to ascend even after the Prayer Leader completes the Bracha of Avodah provided he already began to ascend. As a result, it is necessary to change the language of the Bracha of Ritzai depending on whether one is reciting Schacharis and Mussaf in which the Kohanim bless the people and Mincha and Malaria when the Kohanim do not bless the people. In Schacharis and Mussaf the prayer Leader recites: Ritzai Hashem Elokeinu B'Amcha Oo'Vi'Siphilasom Shiai V'Hashaiv Ha'Avodah LiDvir Baisecha V'Ishai Yisroel Oo'Siphilosom but in Mincha the Prayer Leader does not recite the words: Ritzai and begins with the words: Ishai Yisroel etc. because the words: Ritzai etc. are a message to the Kohanim to step forward. Similarly we find in the Responsa of the Gaon: but the custom is not to recite the words: Ritzai etc. as Rav Sa'Adiya Gaon said: it is not our practice to recite those words in the Mincha prayer except in the Mincha prayer of a fast day. Those who recite the words: Ritzai whenever they recite Mincha are not conducting themselves properly because those words contain a message to the Kohanim to bless the people. When the Prayer Leader says: Ritzai, the Kohanim step forward and when the Prayer Leader says: Ishai Yisroel they no longer ascend. On Yom Kippur in Mincha, it is our practice to recite the words Ritzai even though the Kohanim do not bless the people. You should follow whatever is your custom.

הידושי הריטב"א מסכת תענית דף כו עמ' ב'-Because the Kohanim do not bless the people during Tephilat Mincha on Yom Kippur, it became the custom in some places that they do not recite in the Bracha of Avodah of Tephilas Mincha the words: Ritzai Hashem Elokeinu etc. but begin with the words: Ishai Yisroel Oo'Vi'Siphilasom. During Tephilas Ne'Eilah in which the Kohanim bless the people they would say: Ritzai. The basis for their practice is that they do not recite the words: Ritzai except in a Tefila when it was customary for the Kohanim to bless the people. That is why they did not recite the words: Ritzai in Tephilas Mincha on other days as well. There are those who followed the opposite practice. Their thinking was based on the idea that as long as there was a Korban that was brought at that time of day, they

should recite Ritzai. On Tephilot that were recited at a time when no Korban was brought, they do not recite Ritzai. The latter is a better practice.

מנורת המאור פרק ב' – תפילה הלכות תשעה באב – One begins Tephilat Schacharit with the first of the 100 Brachot that one must recite each day, the Torah portions that deal with sacrifices and the Mishna of Aizehu Mikomon. The Ramban wrote that on Tisha B'Av some had the practice not to recite the Torah portions that deal with the sacrifices, the Mishna of Aizeh Mikomon and the paragraph of “Rabbi Yishmael Says” because on Tisha B'Av we are prohibited from learning Torah. That is not a correct practice because we are not prohibited from following the regular order of prayer on Tisha B'Av. We recite Kriyat Shema and the Brachot surrounding it despite the fact that is Torah learning and we have a Torah reading and a Haftarah. The Torah portions that deal with sacrifices and the Mishna of Aizeh Mikomon are read to commemorate the Korban Tamid that was brought each day so we recite them on Tisha B'Av and are not concerned about doing so. We complete the prayers as on every other day. An individual recites the prayer Anneinu in the Bracha of Shema Koleinu and the prayer leader does so between the Bracha of Go'Ail Yisroel and Rifa'Einu. The prayer leader repeats Shemona Esrei and in the middle of repeating Shemona Esrei, they recite the Kinot. The prayer leader then finishes repeating Shemona Esrei and skips the words: Ritzai and begins with the words: Ishai Yisroel and they did not recite Birkat Kohanim. And when he reaches Sim Shalom, he ends the Bracha with Oseh Hashalom.

סדר רב עמרם גאון תפילת מנחה ד"ה אבל כהנים – Kohanim do not bless the people during Tephilas Mincha because of the possibility of a Kohain being intoxicated and a person who is intoxicated may not participate in blessing the people.

שו"ת רב פעלים חלק ד – או"ח סימן לד ד"ה ועל שאלה – It is well known that Birkat Kohanim begins with the words: Ritzai and continues until the Bracha of Ha'Machazir Shechinaso L'Tzion. From the beginning of the Bracha of Modim until the end of the Bracha is the Bracha of Hadoa'ah. . . but after the prayer leader completes the blessing of Ritzai by saying: Ha'Machazir Shechinaso L'Tzion the Kohanim may not ascend to the stage because the next Bracha involves Hoda'Ah and not Avodah. How do we explain the Gemara that relates that the Bracha of Avodah and the Bracha of Hoda'Ah are one? They are considered one not for the purpose of setting the time when the Kohanim must ascend to the stage but one for the purpose of determining when Brikat Kohanim is recited. Brikat Kohanim is done after the Bracha of Hoda'Ah and not the Bracha of Avodah because of the verse: Zoveach Todah Yichabdinani.

ספר עולם התפילות – Thus the Bracha of Birkat Kohanim is transformed into the final link in the chain of Brachot that are in Shemona Esrei. It is connected to the Bracha of Avodah that precedes it because only out of the merit of serving G-d can we at all be so insolent as to stand before G-d and to ask for G-d's blessing. The highlight of the Brachot which we ask from G-d is for the request for peace because according to the words of Chazal G-d did not find a better holder of the blessings of Israel than peace. But there can be no true peace without thanksgiving and service coming before it.

SUPPLEMENT

יום המנוח הזה

During the course of researching for a topic to write on **שבת ראש חדש**, I came to learn of the practice to call **שבת** by the name: **יום המנוח הזה**. In **שבת תפלת מוסף**:

סדר רב עמרם גאון שחרית של שבת ד"ה ומחזירין את-ומחזירין את התורה למקומה. ועומדין בתפלת המוסף, אבות וגבורות וקדושת השם. תכנת שבת וכו', טועמיה חיים זכו. וגם האוהבים דבריה גדולה בחרו. אז מסיני נצטוו עליה. וצויתנו ה' אל-הינו להקריב בה מוסף שבת כראוי. יהי רצון מלפניך ה' אל-הינו שתעלינו לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן. ומוסף יום המנוח הזה נעשה וכו' עד על עולת התמיד יעשה ונסכו.

In the **שבת** on **ברכות ההפטר**:

מחזור ויטרי סימן קסו – על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום המנוח הזה שנתתה לנו י"י אל-הינו לקדושה ולמנוחה ולכבוד ולתפארת: על הכל י"י אל-הינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ברוך אתה י"י מקדש השבת:

In **שבת** וראש חדש תפלת מוסף:

מחזור ויטרי סימן רלג-אתה יצרת עולמך מקדם כילית מלאכתך ביום השביעי בחרת בנו מכל האומות ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכינו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו י"י אל-הינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה יום רצון לכפר בעדינו ולפי שחטאנו לפניך אנהנו ואבותינו חרבה עירינו ושם בית מקדשינו ונוטל כבוד מבית חיינו ואין אנו יכולין לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך. יהי רצון מלפניך י"י אל-הינו ואל-הי אבותינו שתעלינו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולינו ושם נעשה לפניך את קרבנות תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן. את מוספי יום המנוח הזה ויום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור.

In the **תפילות** of the **ימים טובים**:

סדר רב עמרם גאון סדר פסח ד"ה ושבת שחלה – ושבת שחלה בחולו של מועד קורין מן ראה אתה אומר אלי העל, עד לא תבשל גדי בחלב אמו. ומפטיר קורא והקרבתם דפסח,

ומפטיר ביחזקאל היתה עלי יד ה', עד סוף פסקא. ומתפללים תפלת מוסף מגן ומחיה והא-ל הקדוש, אתה בחרתנו מכל העמים וכולי, ותתן לנו ה' אל-הינו באהבה שבתות למנוחה, ומועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון, את יום המנוחה הזה, ויום חג המצות הזה כו'. ומפני הטאינו גלינו מארצנו, עד ומוספין כהלכתן, ומוספי יום המנוחה הזה ויום חג המצות הזה נעשה ונקריב לפניך כמצות רצונך עלינו בתורתך ע"י משה עבדך, וביום השבת שני כו', עד עולת התמיד ונסכה. זה קרבן שבת, וקרבן חג המצות נזכיר לפניך. והקרבתם אשה עולה לה' כו', ומנחתם ונסכיהם כמדובר, אל-הינו וא"א מלך רחמן רחם עלינו, והשיאנו, וחותרם בא"י מקדש השבת וישראל והזמנים. רצה ומודים ושים שלום.

שבת ראש חדש on ברכי נפשי according to the אבודרהם Notice when according to the ספר אבודרהם סדר ראש חודש ד"ה ואם חל-ואם חל ר"ח בשבת נכנסין לבית הכנסת ומסדרין הברכות וקורין הזמירות כמו בשבת. ומוסיפין אחר יושב בסתר עליון ברכי נפשי את ה' ומתפללין תפלת יוצר כשאר השבתות ומוסיפין בעבודה יעלה ויבא ואין להזכיר בו את יום המנוחה הזה לפי שכבר הזכיר בתפלה ענין השבת. ויעלה ויבא אינו בא אלא מפני ר"ח בלבד.

The יום המנוחה comments on a misunderstanding as to reciting the words: ברכי יוסף ברכי יוסף אורח חיים סימן תפז ס"ק ג-ג. את יום המנוחה הנה וכו'. כתב הרב חק יעקב והביאו בספר יד אהרן, שהרמב"ם כתב בנסח הברכה את יום השבת הזה וכו', ע"ש. ואחד הרואה דברי הרמב"ם עיניו יחזו בנסח ברכות האמצעיות כתב כמה זימני את יום המנוחה הזה. וכ"כ בשמו בספר בית דוד סי' רס"ג. ובספר פסח מעובין אות קל"ב כתב דהאומרים דרך צחות מנוחה עם הארץ היה, לאו שפיר עבדי, מאחר דרש"י מאור הגולה (ביצה יז א ד"ה ואומר קדושת וכו') כתב את יום המנוחה. עכ"ד. ולא זכר דהרמב"ם והטור ומרן כתבו נמי את יום המנוחה כרש"י. והך צחותא דמנוחה עם הארץ היה, אמרו רבינו תם על ש"ץ שאמר בר"ח שחל בשבת ביעלה ויבא ביום המנוחה וכו'. כמ"ש הר"ד אברודרהם (סדר ראש חדש, עמ' ריח). ומינה שמעינן דגם ר"ת הוה קאמר את יום המנוחה, רק שהקפיד על שהזכיר שבת ביעלה ויבא. וגם הרשב"ץ ח"ג סי' רפ"ב כתב את יום המנוחה.

A possible reason why the practice stopped:

ערוך השולחן אורח חיים סימן תפז סעיף ב-והספרדים אומרים על שבת יום המנוחה הזה אבל לשון תורה הוא יום השבת כדכתיב [שמות כ, ח] זכור את יום השבת לקדשו:

The תפילות שבת in parts of the שבת יום המנוחה, still follow the practice of תימנים.